

14 Maart 1953.

DE RAAD VAN BEROEP VOOR DE DIRECTE BELASTINGEN
TE ZWOLLE,

Gezien het op 16 Augustus 1952 ingekomen beroepschrift van X te Z tegen de beschikking van de Inspecteur der Belastingen te Y, d.d. 2 Augustus 1952, waarbij zijn aanslag in de Inkomstenbelasting over het jaar 1948 werd gehandhaafd;

Gezien het verzoekschrift van voornoemde Inspecteur;

Gehoord deze alsmede appellant en A, belastingconsulent te Z, in 's Raads vergadering van 14 Maart 1953;

Overwegende dat uit de gedingstukken en het verhandelde in 's Raads vergadering is gebleken;

dat appellant te Z een groentezaak drijft en het geschil tussen partijen gaat over de vraag welke de opbrengst is geweest uit dat bedrijf in het jaar 1948;

dat appellant is aangeslagen naar een totaal zuiver inkomen van f 3757.-, waaronder een bedrag van f 7.83 genoten aan rente, terwijl appellant in zijn beroepschrift heeft gesteld primair dat zijn bedrijfswinst is te stellen op f 3384.85 en subsidiair op f 3650.70;

dat appellant zich tot staving van het primair door hem gestelde beroept op de door hem gehouden aantekeningen van de dagelijkse ontvangsten in zijn bedrijf over 1948;

dat de Inspecteur de boekhouding van appellant heeft verworpen omdat deze volgens zijn inzien niet oplevert een betrouwbare maatstaf voor de bepaling van de door appellant genoten bedrijfswinst;

dat de Inspecteur daarom de bedrijfswinst van appellant heeft bepaald door het aanleggen van een norm, ontleend aan de resultaten van een aantal andere groentezaken in Z waarbij aangenomen is, dat de bruto-winst in een bedrijf als dat van appellant heeft bedragen 22% van de inkoop;

dat appellant in zijn beroepschrift subsidiair heeft aangevoerd, dat de winstmarge niet op 22% doch op hoogstens 18% is te stellen;

Overwegende omtrent deze geschilpunten;

dat door de Inspecteur is gesteld en door appellant niet is bestreden, dat de boekhouding van appellant bestaat uit aantekeningen van de dagelijkse ontvangsten, van de inkopen en van de onkosten, dat privé-opnamen niet worden geboekt en dat een kassaldo nooit wordt berekend;

dat derhalve een kasboek, waarin alle posten van inkomsten en uitgaven worden geboekt en waaruit kan worden nagegaan welke saldi op bepaalde data aanwezig moesten zijn, niet door appellant wordt bijgehouden;

dat voorts door appellant niet is betwist, dat een deel van de onkosten, welke appellant bij zijn winstberekening op de bruto-ontvangsten in mindering heeft gebracht, niet voorkomt in de door appellant gehouden aantekeningen;

dat de Inspecteur terecht van oordeel is geweest, dat deze aantekeningen van appellant niet vormen een boekhouding, welke een betrouwbare maatstaf oplevert voor de bepaling van de door appellant uit zijn bedrijf genoten nettowinst;

dat onder deze omstandigheden de Inspecteur terecht de bedrijfswinst van appellant heeft bepaald door het aanleggen van een norm, ontleend aan de resultaten van andere groentezaken te Z;

dat de daarbij aangenomen bruto-winst van 22% van de inkopen blijkens de mededelingen van de Inspecteur het gemiddelde is van de resultaten van het grootste deel van de groentebedrijven in Z;

dat appellant heeft aangevoerd, dat zijn bruto-winst lager ligt omdat zijn klanten bijna uitsluitend uit arbeidersgezinnen bestaan, welk argument door de Inspecteur is bestreden met de opwerking, dat Z grotendeels uit een arbeidersbevolking bestaat, zodat deze factor voor het merendeel van de soortgelijke bedrijven geldt;

dat deze redenering van de Inspecteur niet geheel juist is, omdat, naar de ervaring leert, het bruto-winstpercentage van een groentehandelaar, die nagenoeg uitsluitend arbeidersgezinnen als klanten heeft, lager ligt dan dat van een groentehandelaar, die zijn klanten voornamelijk onder de beter gesitueerden telt;

dat de Inspecteur niet heeft betwist dat appellant nagenoeg uitsluitend arbeidersgezinnen tot klant heeft;

dat de Raad, rekening houdende met deze omstandigheid, aannemelijk acht, dat de bruto-winst van appellant over 1948 is te stellen op 20% van het bedrag van de inkopen;

dat zulks evenwel niet kan leiden tot vermindering van de aanslag;

dat immers tussen partijen vaststaat, dat het totaalbedrag der inkopen is geweest f 25.665.15, dat de onkosten zijn te stellen op f 969.-- en dat appellant aan rente heeft genoten f 7.83, zodat, wanneer de bruto-winst wordt gesteld op 20% van de inkoop, het totaal zuiver inkomen toch hoger is dan f 3757.-, zijnde het bedrag waarnaar de aanslag werd geregeld;

dat derhalve de beschikking van de Inspecteur behoort te worden gehandhaafd;

Beschikkende op het beroep,

Handhaaft de beschikking van de Inspecteur.

Gedaan te Zwolle bij de Heren Mr. J.G. Nysingh, Voorzitter,
Mr. L.J. 't Hooft, Lid, en J.C. Tjeenk Willink, plv. Lid, in bijzijn van de
Secretaris Mr. Kapteyn, de veertiende Maart 1953.

Nysingh
Voorzitter,

Kapteyn
Secretaris.